Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (осми състав)

20 юни 2013 година*

„Неизпълнение на задължения от държава членка — Директива 2005/56/ЕО — Презгранични сливания на капиталови дружества — Член 16, параграф 2, букви а) и б) — Дружество, формирано в резултат на презгранично сливане — Работници или служители, заети в държавата членка, в която е седалището на дружеството, или в други държави членки — Право на участие — Липса на идентичност на правата“

По дело C-635/11

с предмет иск за неизпълнение по член 258 ДФЕС, предявен на 9 декември 2011 г.,

Европейска комисия, за която се явяват г-н J. Enegren и г-н M. van Beek, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ищец,

срещу

Кралство Нидерландия, за което се явяват г-жа C. Schillemans и г-жа C. Wissels, в качеството на представители,

ответник,

СЪДЪТ (осми състав),

състоящ се от: г-н E. Jarašiūnas, председател на състав, г-н A. Ó Caoimh и г-н C. G. Fernlund (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-н Y. Bot,

секретар: г-н A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

* Език на производството: нидерландски.

Решение

1 Със своята искова молба Европейската комисия иска от Съда да установи, че като не е приело всички законови, подзаконови и административни разпоредби, необходими за да се гарантира, че намиращите се в други държави членки работници или служители в предприятия на дружество, формирано в резултат на презгранично сливане и със седалище съгласно устройствения му акт в Нидерландия, имат същите права на участие в управлението като намиращите се в Нидерландия работници или служители, Кралство Нидерландия не е изпълнило задълженията си по член 16, параграф 2, буква б) от Директива 2005/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 година относно презграничните сливания на [капиталови] дружества […] (ОВ L 310, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 107, наричана по-нататък „Директивата за сливанията“).

Правна уредба

Право на Съюза

2 Съображение 13 от Директивата за сливанията гласи следното:

„Участието на работниците или служителите в дружеството, формирано в резултат на презграничното сливане, както и включването им в процеса на дефиниране на тези права следва да бъде регулирано, ако работниците или служителите имат право на участие в едно от сливащите се дружества при установените в настоящата директива условия и ако националното законодателство на държавата членка, в която се намира седалището на формираното в резултат на презграничното сливане дружество, не предвижда същото ниво на участие както в сливащите се дружества, включително в комитети към надзорния съвет с правомощия за вземане на решения, или не предвижда същите правомощия за упражняването на права от работниците или служителите на предприятия в резултат на презграничното сливане. За тази цел принципите и процедурите, предвидени в Регламент (ЕО) № 2157/2001 на Съвета от 8 октомври 2001 г. относно Устава на Европейското дружество (SE) [(ОВ L 294, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 4, стр. 113)] и в Директива 2001/86/ЕО на Съвета от 8 октомври 2001 година за допълнение на Устава на европейското дружество по отношение на участието на заетите лица [ОВ L 294, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 4, стр. 134, наричана по-нататък „Директивата SE“] следва да бъдат взети предвид като основа, съгласно обаче извършването на модификации, които се считат за необходими, тъй като полученото в резултат на това дружество ще бъде предмет на националното законодателство на държавата членка, в която се намира седалището му. В съответствие с член 3, параграф 2, буква б) от Директивата [SE] държавите членки могат да осигурят бързо започване на преговори съгласно член 16 от настоящата директива с цел да не забавят излишно сливанията“.

3 Член 16 от Директивата за сливанията, озаглавен „Участие на работниците или служителите“, гласи:

„1. Без да се засяга параграф 2, формираното в резултат на презграничното сливане дружество се регулира от действащите в държавата членка, в която се намира седалището му, правила относно участието на работниците или служителите, ако са налице такива.

2. Независимо от това действащите в държавата членка, в която се намира седалището на формираното в резултат на презграничното сливане дружество, правила относно участието на работниците или служителите, ако са налице такива, не се прилагат, ако поне едно от сливащите се дружества има в рамките на шестмесечния период преди публикуването на общия

план на презграничното сливане, упоменат в член 6, среден брой работници или служители над 500 и в него функционира система за участие на работниците или служителите по смисъла на член 2, буква к) от Директивата [SE], или когато националното законодателство, приложимо за формираното в резултат на презграничното сливане дружество:

а) не предвижда поне същото ниво на участие на работниците или служителите, както съществуващото в съответните сливащи се дружества, изразено като съотношение на представителите на работниците или служителите и членовете на административния или надзорния орган, комитетите към тях или управителния съвет, който отговаря за приходните звена на дружеството, когато съществува участие на работниците или служителите, или

б) не предвижда за работниците или служителите в предприятия на формираното в резултат на презграничното сливане дружество, които се намират в други държави членки, същите условия за упражняване на правото на участие, както тези за работниците или служителите в държавата членка, в която се намира седалището на формираното в резултат на презграничното сливане дружество.

3. В посочените в параграф 2 случаи участието на работниците или служителите във формираното в резултат на презграничното сливане дружество и в процеса на дефинирането на това право се регулира от държавите членки, mutatis mutandis, и при условията на параграфи от 4 до 7 по-долу, в съответствие с установените в член 12, параграфи 2, 3 и 4 от Регламент [№ 2157/2001] принципи и процедури, както и следните разпоредби на Директивата [SE]:

[…]

з) част 3 от приложението, буква б).

[…]

5. Разширяването на обхвата на правото на участие със заети в други държави членки работници или служители на формираното в резултат на презграничното сливане дружество, посочени в параграф 2, буква б), не води до задължение за държавите членки, които вземат решението за разширяването, да включат тези работници или служители при изчисляването на праговете на заетите лица, които пораждат права на участие по силата на националното законодателство.

[…]“.

4 По силата на член 19 от Директивата за сливанията срокът за нейното транспониране изтича на 15 декември 2007 г.

Нидерландското право

5 Член 333k, който изменя книга 2 от нидерландския граждански кодекс, с която се транспонира в националното право член 16 от Директивата за сливанията, има следния текст:

„1. За целите на настоящия член „разпоредби относно участието“ са разпоредбите в областта на участието като посочените в член 1:1, параграф 1 от Закона за ролята на работниците и служителите в европейското дружество.

2. Когато:

a) поне едно от сливащите се дружества има средно над 500 работници или служители през шестте месеца, предхождащи датата на подаване на посочения в член 314 проект за сливане, и е подчинено на разпоредби, свързани с участието, или

b) разпоредбите, свързани с участието, се прилагат към едно от сливащите се дружества и дружеството ползвател не спазва разпоредбите на членове 157, 158—164, или 158—161 и 164 или 267, 268—274 или 268—271 и 274,

член 12, параграфи 2—4 от Регламент [№ 2157/2001] и членове 1:4—1:12, член 1:14, параграфи 1, 2, 3, буква а) и параграф 4, членове 1:16, 1:17, член 1:18, параграф 1, букви а), h), i) и j), параграфи 3 и 6, член 1:20, член 1:21, параграф 2, буква а), като се има предвид, че процентите, визирани в тази точка, се увеличават от 25 на 33 ⅓, параграфи 4 и 5, член 1:26, параграф 3, и член 1:31, параграф 2 от Закона за ролята на работниците и служителите в европейските юридически лица, както и член 670, параграфи 4 и 11, и член 670a, параграф 1, буква а) от книга 7 от Гражданския кодекс се прилагат по аналогия“.

6 По силата на нидерландското право законово право на участие имат дружествата, подчинени на структурната система — тоест акционерните дружества и дружествата с ограничена отговорност — които отговарят на следните критерии (вж. член 2:153/263, параграф 2 от Гражданския кодекс):

a) според счетоводния баланс и приложенията към него записаният капитал на дружеството и резервите възлизат най-малко на обща стойност 16 милиона евро,

b) дружеството или зависимо дружество е учредило работнически съвет, както му налага законът, и

c) в дружеството и зависимите дружества, взети заедно, работят средно поне сто работници или служители.

7 Структурната система налага създаването на надзорен съвет със съществени правомощия. Член 2:158, параграф 5 и член 2:268, параграф 5 от Гражданския кодекс предоставят на работническия съвет на акционерно дружество или дружество с ограничена отговорност, подчинено на структурната система, право на препоръка за назначаването на всички членове на надзорния съвет. Членовете на надзорния съвет се назначават от общото събрание. Някои дружества при определени условия са освободени от прилагането на структурната система. Такъв е по-конкретно случаят на международните холдингови дружества. Структурната система може да се прилага и на доброволна основа.

Досъдебна процедура

8 Тъй като има съмнения относно съответствието на нидерландската правна уредба с член 16, параграф 2, буква б) от Директивата за сливанията, на 3 ноември 2009 г. Комисията изпраща на Кралство Нидерландия официално уведомително писмо. То отговаря с писмо от 18 март 2010 г., като изтъква, че член 16, параграф 2, букви а) и б) съдържа алтернатива и че следователно държавите членки могат да избират между двете предложени от нея възможности, когато решават да прилагат своето национално законодателство в областта на правата на участие на работниците и служителите. Тъй като не е удовлетворена от получения отговор, на 25 ноември 2010 г. Комисията изпраща на Кралство Нидерландия мотивирано становище, на което тази държава членка отговаря с писмо от 27 януари 2011 г.

По иска

Доводи на страните

9 Комисията поддържа, че член 16, параграф 1 от Директивата за сливанията съдържа общо правило в областта на участието на работниците и служителите при презгранични сливания, по силата на което се прилагат действащите разпоредби в държавата членка, в която е установено седалището на дружеството съгласно устройствения му акт.

10 Според Комисията изключенията от това общо правило, изброени в член 16, параграф 2 от Директивата за сливанията, могат да се обобщят по следния начин:

— поне едно от сливащите се дружества има над 500 работници или служители и в него функционира система за участие на работниците или служителите (член 16, параграф 2, уводно изречение, първа част на изречението) или

— националното законодателство, приложимо към формираното в резултат на презграничното сливане дружество, предвижда по-ниско ниво на участие на работниците или служителите от това, което вече се е прилагало към съответните сливащи се дружества [член 16, параграф 2, буква а)] или

— националното законодателство, приложимо към формираното в резултат на сливането дружество, не предвижда за работниците или служителите в предприятия на дружеството, които се намират в други държави членки, същите условия за упражняване на правото на участие както тези за работниците или служителите в държавата членка, в която се намира седалището на формираното в резултат на презграничното сливане дружество [член 16, параграф 2, буква б)].

11 Комисията изтъква, че Директивата за сливанията не предоставя на държавите членки, за целите на прилагането на националното право в областта на участието на работниците или служителите, възможност да избират измежду положенията по член 16, параграф 2, букви а) и б) от Директивата за сливанията. Вследствие на това тази институция упреква Кралство Нидерландия в това, че е взело предвид само разпоредбата на член 16, параграф 2, буква а), и че не е разширило обхвата на правото на участие, което имат работниците и служителите, намиращи се в Нидерландия, и към засегнатите от сливането работници и служители, които се намират в други държави членки, в съответствие с посочения член 16, параграф 2, буква б).

12 Според Комисията нидерландската правна уредба противоречи на целта, ясно посочена в член 16, параграф 3 от Директивата за сливанията, да се предоставят едни и същи права на участие на всички работници и служители на дружество, формирано в резултат на сливане, независимо от държавата членка, в която са наети на работа, и не намира никаква основа в текста на член 16 от тази директива.

13 Комисията поддържа, че анализът ѝ се потвърждава от съображение 13 от Директивата за сливанията, което посочва случаите, в които националното право в областта на участието на работниците и служителите не се прилага в дружеството, формирано в резултат на сливането, и в които следователно трябва да се прилагат други правила, а именно визираните в член 16, параграф 3 от Директивата за сливанията (наричани по-нататък „правилата относно европейското дружество“). Тези правила вземат предвид Регламент № 2157/2001 и Директивата SE.

14 Комисията поддържа, че член 16, параграф 5 от Директивата за сливанията не дава на държавите членки възможността да не разширяват националното си право в областта на участието и към работниците и служителите, засегнати от сливането и наети на работа в други държави членки.

15 Комисията подчертава, че идеалният случай би бил да се прилага националното право на държавата членка по установяването на новосъздаденото дружество, но че това е така само ако то предвижда поне същото ниво на участие като това, което вече е съществувало преди сливането в рамките на съответните дружества, и ако предоставя на работниците и служителите в чуждестранните предприятия идентична система на участие.

16 Комисията счита, че от въведения с Директивата SE принцип „преди-след“ произтича, че националното законодателство в областта на участието на работниците и служителите трябва винаги да гарантира на всички засегнати от сливане работници и служители поне най-високото ниво на участие, от което те са се ползвали преди това сливане. Тъй като Кралство Нидерландия не предвижда тази гаранция, то е в неизпълнение на задълженията си.

17 Комисията признава, че Директивата за сливанията би могла, както поддържа Кралство Нидерландия и на същото основание като Директивата SE, да доведе до ограничение и следователно частична загуба на правата на участие, но само ако специалната група за преговори, предвидена в член 3 от Директивата SE, пропусне да избере прилагането на референтните разпоредби.

18 Комисията отхвърля доводите, че нейното тълкуване на Директивата за сливанията би затруднило презграничните сливания за малките по размер дружества. Тя изтъква, че тази директива значително е опростила презграничните сливания и е намалила високите разходи за същите. Тя отбелязва, че посочената директива изобщо не предвижда по-облекчена система за участие на работниците и служителите в полза на малките предприятия.

19 Кралство Нидерландия оспорва твърдението, че не е изпълнило задълженията си, като не е предвидило в законодателството си разпоредбите на член 16, параграф 2, буква б) от Директивата за сливанията.

20 Според тази държава членка не е било необходимо да предвижда такива разпоредби в националното си право. Като е предвидило прилагането на правилата относно европейското дружество в случая по член 16, параграф 2, уводно изречение от Директивата за сливанията, когато едно от сливащите се дружества има повече от 500 работници или служители, както и в случая по член 16, параграф 2, буква а) от тази директива, Кралство Нидерландия правилно е привело в действие член 16, параграф 2 от посочената директива.

21 Кралство Нидерландия поддържа, че член 16, параграф 2, букви а) и б) от Директивата за сливанията визират две възможности, между които държавите членки могат да избират, за да гарантират на дружествата с най-много 500 работници или служители, прилагането на националното право в областта на участието вместо правилата относно европейското дружество.

22 Това тълкуване според него се основава на текста на член 16, параграф 2 от Директивата за сливанията.

23 Според тази разпоредба националното право не се прилагало за малките дружества, тоест тези, които имат най-много 500 работници или служители, ако националното право не предвижда хипотезата, спомената в буква а) „или“ буква б) от посочената разпоредба. Кралство Нидерландия подчертава, че както в тази разпоредба, така и в съображение 13 от Директивата за сливанията, е използван съюзът „или“, а не съюзът „и“. Визираното в член 16, параграф 2,

буква а) от Директивата за сливанията положение обаче било винаги гарантирано в нидерландската система, когато нидерландско дружество, подчинено на структурната система, участва в сливане и формираното в резултат на това дружество е със седалище в Нидерландия.

24 Според Кралство Нидерландия и обратно на твърдяното от Комисията, член 16, параграф 2, буква б) от Директивата за сливанията не поражда задължение за държавите членки да гарантират, че правилата относно участието ще бъдат разширени и към работниците или служителите, наети на работа в други държави членки. Това тълкуване се подкрепяло от текста на член 16, параграф 5 от тази директива, който споменава „решение“, взето от държавите членки.

25 Това тълкуване се подкрепяло и от предмета и целите на Директивата за сливанията. Тълкуването на Комисията обаче противоречало на принципа „преди-след“ и на основанието за разграничение между големите и малките дружества, фигуриращо в член 16, параграф 2 от тази директива.

26 Що се отнася до вписания в Директивата SE принцип „преди-след“, Кралство Нидерландия изтъква, като се позовава на съображение 13 от Директивата за сливанията, че той представлява едновременно основен принцип и цел на тази директива. Този принцип обаче предполага не разширяване на обхвата на правата на участие, а само тяхното запазване.

27 По отношение на разграничението между големите и малките дружества Кралство Нидерландия излага, че според уводното изречение на член 16, параграф 2 от Директивата за сливанията големите дружества, които имат над 500 работници или служители, са подчинени на правилата относно европейското дружество, докато само малките дружества, които имат най-много 500 работници или служители, са по принцип подчинени на националния закон по силата на член 16, параграф 2, буква а) или б) от тази директива.

28 Основанието за съществуване на тази разпоредба се кореняло във факта, че Директивата за сливанията, както законодателството на Съюза поначало, цели прилагането на по-облекчена система за малките дружества спрямо големите дружества. Според Кралство Нидерландия от това следва, че прилагането на националното право, визирано в член 16, параграф 2 от тази директива, трябва също да включва по-облекчена система, отколкото предвиждат правилата относно европейското дружество. Направеният от Комисията прочит на буква б) от тази разпоредба обаче води до точно обратния ефект, тъй като към системата на участие, подчинена на националното право, се прилагат по-стриктни изисквания от тези, които се прилагат по силата на правилата относно европейското дружество.

29 В този контекст Кралство Нидерландия подчертава, че от разпоредбата на член 7 във връзка с член 3, параграф 6 от Директивата SE, както и от член 16, параграф 3 от Директивата за сливанията е видно, че прилагането на правилата относно европейското дружество може действително да доведе до ограничение и следователно до загуба на права на участие. При това положение Комисията не би могла да поддържа, че в случай на прилагане на националното право не може да има загуба на права на участие, което означава, че de facto няма да има по-облекчена система за малките дружества.

30 Следователно, доколкото разграничението между големите и малките дружества, визирано в член 16, параграф 2 от Директивата за сливанията, допуска факта, че прилагането на националното право може да доведе и до загуба на правата на участие на работниците и служителите, нямало задължение за разширяване на правата на участие към всички работници и служители, което било в съответствие с тълкуването, че този член 16, параграф 2, букви а) и б) съдържал алтернатива.

Съображения на Съда

31 Кралство Нидерландия не оспорва, че е предвидило в своето национално право две от трите изключения, обявени в член 16, параграф 2 от Директивата за сливанията, и че не е вписало третото изключение, визирано в буква б) от тази разпоредба. По този начин е безспорно, че нидерландското законодателство не предвижда, че намиращите се в други държави членки работници или служители в предприятия на дружеството, формирано в резултат на презграничното сливане, могат да упражняват същите права на участие като намиращите се в Нидерландия работници или служители. Същевременно тази държава членка е на мнение, че липсата на такава разпоредба не е пречка за прилагането на нидерландското право в областта на участието на работниците и служителите.

32 Всъщност според Кралство Нидерландия от употребата на съюза „или“ произтича, че ако националното право в областта на участието на работниците и служителите предвижда един от двата случая, по примера на нидерландското право, това право е приложимо. С други думи, според тази държава членка е достатъчно националното право да е предвидило случая по член 16, параграф 2, буква а) от Директивата за сливанията „или“ този по буква б) от същата разпоредба, за да бъде то приложимо.

33 Според Комисията съюзът „или“, анализиран в контекста на член 16, параграф 2 от Директивата за сливанията, трябва, обратно, да се тълкува в смисъл, че ако националното право не предвижда един от двата въпросни случая, неговото прилагане трябва да се отклони.

34 Следва да се констатира, че тълкуването на Комисията се подкрепя от текста на член 16, параграф 3 от Директивата за сливанията. Тази разпоредба действително гласи, че „в посочените в параграф 2 случаи“ трябва да се прилагат особените правила, които тя уточнява, а именно правилата, свързани с европейското дружество. Тъй като този член 16, параграф 3 се отнася до всички случаи, споменати в посочения параграф 2, от това следва, при буквално тълкуване, че той се прилага за всеки от тях и следователно че във всеки от споменатите случаи прилагането на националното законодателство трябва да бъде отклонено в полза на правилата относно европейското дружество.

35 Целта на Директивата за сливанията, както произтича от подготвителните работи и от нейния преамбюл, подкрепя това тълкуване.

36 Що се отнася до подготвителните работи, трябва да се спомене становището на Комисията по заетост и социални въпроси от 16 март 2005 г., което инкорпорира някои предложения за изменения. Всъщност тази комисия, от една страна, поддържа в становището си, че предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета относно презграничните сливания на капиталови дружества от 18 ноември 2003 г. (COM(2003) 703 окончателен) не отговаря задоволително на положението, при което националното законодателство, на което е подчинено дружеството, формирано в резултат на сливането, предоставя степен или ниво на участие, различно от това, с което разполагат работниците и служителите на поне едно от сливащите се дружества.

37 От друга страна, тази комисия подчертава, че трябва да се прояви загриженост и за защитата на правата на участие на работниците и служителите на предприятие, сливащо се в една държава членка, които стават поради факта на сливането работници или служители на ново дружество, регистрирано в друга държава членка, когато законодателството на тази втора държава не предвижда участие на работниците и служителите извън територията, на която се упражнява нейната компетентност. По този начин предложените от посочената комисия изменения са били предназначени да обхванат тези два проблема не алтернативно, а кумулативно. Същевременно тези изменения са били включени в окончателния текст на Директивата за сливанията именно посредством член 16, параграф 2, букви а) и б) от нея.

38 Преамбюлът на Директивата за сливанията отразява тези два проблема и в съображение 13, като споменава национално законодателство, което не предвижда същото ниво на участие или същите права за всички работници или служители, засегнати от сливането.

39 От член 16, параграф 3 от Директивата за сливанията, при прочита му в светлината на посоченото съображение 13, следва, че в тази ситуация особената правна уредба, която се прилага, трябва да вземе за основа принципите и процедурите, предвидени в Регламент № 2157/2001 и в Директивата SE.

40 В това отношение Комисията правилно се позовава на съображение 18 от Директивата SE, съгласно което гарантирането на придобитите права на заетите лица по отношение на участието при вземането на решения в дружествата е основен принцип и декларирана цел на тази директива. Това съображение гласи също така, че „[п]равата на заетите лица, съществуващи преди създаването на SE, следва да служат за основа на правата на заетите лица в SE (принципа „преди и след“).

41 От Директивата SE произтича, че търсеното от законодателя на Съюза гарантиране на придобитите права означава не само запазването на придобитите права на заетите лица в сливащите се дружества, но и разширяването на тези права и към съвкупността на засегнатите работници и служители.

42 Част 3, буква б) от приложението към Директивата SE в частност онагледява тази констатация. Този текст засяга назначаването на членове на административния или надзорния орган на европейското дружество. Той предвижда, че заетите лица в това дружество, неговите дъщерни дружества и установявания и/или техния представителен орган имат право да избират, назначават, препоръчват или искат отвод на членове на административния или надзорния орган на посоченото дружество, чийто брой се равнява на най-големия действащ дял в съответните участващи дружества преди регистрирането на европейското дружество. По такъв начин текстът предвижда в тази област изравняване със системата, която най-силно защитава заетите лица сред системите, съществуващи в засегнатите дружества.

43 Предвид волята на законодателя на Съюза да защити правото на участие на заетите лица както в ситуациите, уредени от правилата относно европейското дружество, така и в тези, за които се прилага националното право, трябва да се приеме, че и в последните правила е важно не само участието на работниците и служителите в засегнатите от сливането дружества да бъде запазено, в съответствие с член 16, параграф 2, буква а) от Директивата за сливанията, но и правата, които имат работниците и служителите, наети на работа в държавата членка, където се намира седалището на формираното в резултат на сливането дружество, да бъдат, съобразно с член 16, параграф 2, буква б) от тази директива, разширени и към останалите засегнати от сливането работници и служители, които се намират в други държави членки.

44 Така от текста на член 16, параграфи 2 и 3 от Директивата за сливанията и от целта на тези разпоредби е видно, че евентуалните правила относно участието на работниците и служителите, които са в сила в държавата членка, където се намира седалището на формираното в резултат на сливането дружество съгласно неговия устройствен акт, не се прилагат, ако националното законодателство, приложимо за това дружество, не предвижда кумулативно двата случая по букви а) и б) от този параграф 2.

45 Доводите на Кралство Нидерландия, основани на член 16, параграф 5 от Директивата за сливанията или на твърдяна разлика в третирането на големите и малките предприятия, не могат да поставят под въпрос това тълкуване.

46 Член 16, параграф 5 от Директивата за сливанията несъмнено си служи с понятието „вземат решението“, но то по никакъв начин не обозначава възможност, с която разполагат държавите членки, да избират между случая по член 16, параграф 2, буква а) и този по буква б) на същата разпоредба. Това понятие визира хипотезата, в която държавата членка е предвидила разширяването на обхвата на правата на работниците и служителите, посочени в член 16, параграф 2, буква б) от тази директива. За да се определи дали прагът, предвиден в член 16, параграф 5 от Директивата за сливанията, е надвишен, трябва да се вземат предвид само работниците и служителите, наети на работа в тази държава членка. Не е необходимо да се броят работниците и служителите, намиращи се в други държави членки. Както е видно от становището, споменато в точка 36 от настоящото решение, целта на законодателя е била да гарантира равновесие между защитата на правата на работниците и служителите, наети на работа в друга държава членка, и изискванията на националните разпоредби, свързани с прага на заетите лица.

47 Що се отнася до твърдяната разлика между малки и големи предприятия, Комисията основателно поддържа, че Директивата за сливанията, и по-конкретно член 16 от нея, изобщо не предвижда прилагането на по-облекчена система на участие за малките предприятия, по силата на която работниците и служителите, намиращи се в държави членки, различни от тази на седалището на формираното в резултат на сливането дружество, биха могли да бъдат трайно лишени от правата си на участие в рамките на това дружество.

48 От това следва, че изтъкнатите от Кралство Нидерландия доводи относно евентуална загуба на определени права на участие, която била призната при сливания, в които участват големи предприятия, загуба, която би трябвало на по-силно основание да бъде приета в контекста на сливания между малки предприятия и която би означавала, че не съществува задължение да се разширят правата на участие, предвидени в Нидерландия, и към работници и служители в други държави членки, не могат да бъдат възприети.

49 При тези обстоятелства следва да се приеме, че предявеният от Комисията иск е основателен.

50 Следователно трябва да се констатира, че като не е приело всички законови, подзаконови и административни разпоредби, необходими за да се гарантира, че намиращите се в други държави членки работници или служители в предприятия на дружество, формирано в резултат на презграничното сливане и със седалище съгласно устройствения му акт в Нидерландия, имат същите права на участие в управлението като намиращите се в Нидерландия работници или служители, Кралство Нидерландия не е изпълнило задълженията си по член 16, параграф 2, буква б) от Директивата за сливанията.

По съдебните разноски

51 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Комисията е направила искане за осъждане на Кралство Нидерландия и последното е загубило делото, то следва да бъде осъдено да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (осми състав) реши:

1) Като не е приело всички законови, подзаконови и административни разпоредби, необходими за да се гарантира, че намиращите се в други държави членки работници или служители в предприятия на дружество, формирано в резултат на презграничното сливане и със седалище съгласно устройствения му акт в Нидерландия, имат същите права на участие в управлението като намиращите се в Нидерландия работници или служители, Кралство Нидерландия не е изпълнило задълженията си по член 16,

параграф 2, буква б) от Директива 2005/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 година относно презграничните сливания на [капиталови] дружества [...].

2) Осъжда Кралство Нидерландия да заплати съдебните разноски.

Подписи